

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 9 marca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) – Irlandia) – NJ, OZ/An Bord Pleanála, Ireland, Attorney General

[Sprawa C-9/22 ⁽¹⁾, An Bord Pleanála i in. (Obszar St Teresa's Gardens)]

[Odesłanie prejudycjalne – Środowisko naturalne – Dyrektywa 2001/42/WE – Ocena skutków wywieranych przez niektóre plany i programy na środowisko naturalne – Artykuł 2 lit. a) – Pojęcie „planów i programów” – Artykuł 3 ust. 2 lit. a) – Ocena oddziaływania na środowisko – Nieustawowy akt porządzony przez radę gminy i dewelopera – Dyrektywa 2011/92/WE – Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne – Artykuł 3 ust. 1 – Obowiązek właściwego określenia, opisanie i oceny, dla każdego indywidualnego przypadku, bezpośrednich i pośrednich skutków, jakie wywiera dane przedsięwzięcie – Wiążące wytyczne ministerialne dotyczące wysokości budynków]

(2023/C 164/18)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlande)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: NJ, OZ

Strona pozwana: An Bord Pleanála, Ireland, Attorney General

Przy udziale: DBTR-SCR1 Fund, a Sub Fund of TWTC Multi-Family ICAV

Sentencja

- 1) Artykuł 2 lit. a) i art. 3 ust. 2 i 3 dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko

należy interpretować w ten sposób, że:

dany plan wchodzi w zakres stosowania tej dyrektywy, jeżeli, po pierwsze, został przygotowany przez organ na poziomie lokalnym we współpracy z wykonawcą wskazanym w tym planie i został przyjęty przez ten organ, po drugie, został on przyjęty na podstawie przepisu zawartego w innym planie lub programie i, po trzecie, przewiduje on rodzaje zagospodarowania odmienne niż te przewidziane w innym planie lub programie, pod warunkiem jednak, że ma on co najmniej obowiązkowy charakter dla organów właściwych w dziedzinie wydawania zezwoleń na przedsięwzięcia.

- 2) Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko, zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/52/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r.,

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu nakładającemu na właściwe organy państwa członkowskiego, które podejmują decyzję o przyznaniu lub odmowie udzielenia zezwolenia na przedsięwzięcie, obowiązek działania zgodnie z wytycznymi, które wymagają zwiększenia w miarę możliwości wysokości budynków i które to wytyczne zostały poddane ocenie oddziaływania na środowisko na podstawie dyrektywy 2001/42.

⁽¹⁾ Dz.U. C 158 z 11.4.2022.